

การศึกษางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

สุขชี สุขภิรมย์^{1*}, นิรันดร์ สุธีนิรันดร์¹ และ พัทธราเดช โสม¹

¹ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

*sukkee41@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 และ 2) ศึกษาแนวทางการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ ซึ่งมีองค์ประกอบ 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน 3) ด้านการส่งเสริมและพัฒนา 4) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา 5) ด้านการส่งต่อ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 2 คน และครูโรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ จำนวน 35 คน รวมทั้งสิ้น 37 คน และผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์ จำนวน 3 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .975 และแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า 1) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการส่งต่อ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านการคัดกรองนักเรียน และด้านการส่งเสริมพัฒนา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2) แนวทางการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคศตวรรษที่ 21 พบว่า ผู้บริหารควรประยุกต์ใช้ระบบสารสนเทศและ Big Data เพื่อการจัดเก็บข้อมูลที่รวดเร็วและแม่นยำ ใช้เครื่องมือประเมินเชิงจิตวิทยาที่ทันสมัย ปรับปรุงและสนับสนุนให้ครูจัดกิจกรรมเชิงรุกที่มุ่งเน้นทักษะชีวิต สร้างเครือข่ายความร่วมมือที่เข้มแข็งระหว่างผู้ปกครองกับโรงเรียนและชุมชน ผ่านแพลตฟอร์มการสื่อสารออนไลน์ และวางระบบการส่งต่อภายในและภายนอกที่มีประสิทธิภาพและคำนึงถึงสิทธิเด็กเป็นสำคัญ

คำสำคัญ: การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคศตวรรษที่ 21 โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ

A Study of the Student Support System in the 21st Century for Chanhunbamphen School under the Secondary Educational Service Area Office Bangkok 2

Sukkee Sukpirom^{1*}, Niran Sutheeniran¹ and Patchara Dechhome¹

¹Educational Administration Master of Education Bansomdejchaopraya Rajabhat University

*sukkee41@gmail.com

Abstract

The purposes of this research were 1) to study the current operations and 2) to establish guidelines for developing the 21st-century student support system at Chanhunbamphen School under the Secondary Educational Service Area Office Bangkok 2. The study focused on five core components: 1) Individual Student Identification 2) Student Screening 3) Student Promotion and Development 4) Prevention and Intervention and 5) Student Referral. The population for this study consisted of a total of 37 participants, including 2 school administrators and 35 teachers at Chanhunbamphen School. In addition, three key informants were selected for the interviews. The research instruments employed were a 5-point Likert scale questionnaire with an Index of Item-Objective Congruence (IOC) equal to 1.00 and a reliability coefficient of .975, along with a semi-structured interview form. Data were analyzed using percentage, mean, standard deviation, and content analysis.

The research findings indicate that: 1) The implementation of the Student Support and Safeguarding System at Chanhunbamphen School is overall at a high level. Individually, the Referral System achieved the highest mean score, while Student Promotion and Development received the lowest. 2) To adapt to the 21st century, the proposed guidelines emphasize integrating Information Technology and Big Data for precision, utilizing modern psychological tools, and fostering proactive life-skills activities. Additionally, the school aims to strengthen community networks via online platforms and streamline referral protocols while prioritizing children's rights and efficiency.

Keywords: Operation of Students Supporting System in the 21st Century, Chanhunbamphen School

บทนำ

ความท้าทายที่เป็นพลวัตของโลกศตวรรษที่ 21 ทั้งในส่วนที่เป็นแรงกดดันภายนอก ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของบริบทเศรษฐกิจและสังคมโลก อันเนื่องจากการปฏิวัติดิจิทัล (Digital Revolution) การเปลี่ยนแปลงสู่อุตสาหกรรม 4.0 (The Fourth Industrial Revolution) การดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์การสหประชาชาติ 2573 ที่ประเทศไทยได้ให้สัตยาบัน รวมทั้งผลกระทบของการเป็นประชาคมอาเซียน และความต้องการกำลังคนที่มีทักษะในศตวรรษ

ที่ 21 ประกอบกับแรงกดดัน จากภายในประเทศจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่ส่งผลให้ประเทศเข้าสู่สังคมสูงวัย อย่างสมบูรณ์ในอนาคตอันใกล้ การติดกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง ทักษะคน ความเชื่อ ค่านิยม วัฒนธรรม และ พฤติกรรมของประชากรที่ปรับเปลี่ยนไปตามกระแสโลกาภิวัตน์ การเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศที่ส่งผลให้ ทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลายและเสื่อมโทรมอย่างรวดเร็ว รวมทั้งระบบการศึกษาที่ยังมีปัญหามากมายประการ นับตั้งแต่ปัญหา คุณภาพของคนไทยทุกช่วงวัย ปัญหาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาในทุกระดับ จุดอ่อนของระบบการศึกษาและการ พัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ เทคโนโลยี และการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่ยังไม่เหมาะสม ขาด ความคล่องตัว ยังมีความเหลื่อมล้ำในด้านโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษา รวมทั้งปัญหาด้านคุณธรรม จริยธรรม และ การขาดความตระหนักถึงความสำคัญของการมีวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต และการมีจิตสาธารณะของคนไทยส่วนใหญ่ ส่งผล กระทบต่อระบบการศึกษาที่ต้องปรับเปลี่ยนให้สนองและรองรับความท้าทายดังกล่าว จึงมีความจำเป็นที่ประเทศไทยต้อง ปฏิรูปการศึกษา เพื่อให้ระบบการศึกษาเป็นกลไกหลักของการขับเคลื่อนประเทศ ภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับใหม่ ครอบคลุมยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) และกรอบทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) เพื่อให้สามารถนำพาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนในอีก 20 ปีข้างหน้า [1]

การดูแลช่วยเหลือเป็นเรื่องที่สำคัญของเด็กและเยาวชนไทยในปัจจุบันอย่างมากที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาและ สภาพแวดล้อมในสังคมที่ไม่เหมาะสม ส่งผลให้มีเด็กและเยาวชน ในปัจจุบันมีพฤติกรรมที่แตกต่างไปจากเด็กและเยาวชนใน อดีตเป็นอย่างมาก ซึ่งหน่วยงานที่อยู่ใกล้กับนักเรียนมากที่สุดคือ โรงเรียนหรือสถานศึกษา ซึ่งโรงเรียนหรือสถานศึกษาจะต้อง ดำเนินการดูแลและช่วยเหลือนักเรียนให้เป็นไปอย่างมีระบบ และมีกระบวนการดำเนินการดูแลช่วยเหลืออย่างเป็นขั้นเป็น ตอน มีหลักฐานในด้านปฏิบัติงาน มีรูปแบบ เทคนิค และวิธีการโดยจะต้องศึกษา และเข้าใจปัญหา ทราบสาเหตุที่แท้จริงที่ เกิดขึ้น และร่วมมือกันหาแนวทางแก้ไข โดยใช้กระบวนการของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นตัวนำในการดำเนินงาน การ เพื่อส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนา ส่งผลให้เป็นคนที่มีคุณภาพ ทั้งจิตใจ ร่างกาย สติปัญญา มีความรู้ ความสามารถ มีทั้ง คุณธรรมและจริยธรรม มีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวังได้ โดยอาศัยความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกคนในสถานศึกษา ซึ่งครูที่ปรึกษาจะเป็นบุคคลหลักในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปอย่างทั่วถึงและใกล้ชิด รวมถึงมีการพัฒนาใช้เครื่องมือต่าง ๆ ในการดำเนินงาน อีกทั้งมี การประสานความร่วมมือกับผู้บริหารและบุคคลในชุมชนที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย สร้างส่วนร่วมในการพัฒนาผู้เรียน และเพื่อให้ เกิดกระบวนการทำงานเป็นระบบมากยิ่งขึ้น อันจะส่งผลให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์แห่ง ความสำเร็จ [2] ซึ่งมีความสอดคล้องกับหน่วยงานศึกษานานาชาติ ที่เห็นถึงความสำคัญดังกล่าว โดยได้จัดทำนโยบายการศึกษา และทำการปรับกระบวนการพัฒนาหลักสูตร ให้มีความสอดคล้องกับเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ได้ระบุไว้ในวิสัยทัศน์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งมีเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนทุกคน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมีความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้ และพัฒนา ตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ [3]

การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดนั้น จำเป็นต้องอาศัยแนวคิด และทฤษฎีทางด้านการบริหารการศึกษาและพฤติกรรมองค์การเป็นฐานรากที่สำคัญ [4, 5, 6] โดยเฉพาะการบริหารจัดการที่ ให้มีความสำคัญกับโครงสร้างองค์การเชิงมนุษย์สัมพันธ์ ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการมีส่วนร่วมและประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของ บุคลากร [7] ในระดับสากล การจัดตั้งระบบหรือโครงการช่วยเหลือนักเรียน (Student Assistance Programs - SAP) ถูกมองว่าเป็นกลไกเชิงองค์การที่สำคัญอย่างยิ่งในการเสริมสร้างสุขภาวะและการเติบโตที่ดีของเยาวชน [8] กระบวนการ เหล่านี้ต้องอาศัยความเข้าใจพื้นฐานทางการศึกษาที่ชัดเจน [9] ควบคู่ไปกับการใช้เครื่องมือประเมินทางจิตวิทยาที่ได้มาตรฐาน เพื่อการคัดกรองและทำความเข้าใจกับนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างลึกซึ้งและแม่นยำ [10]

นอกจากนี้ งานวิจัยที่ผ่านมายังชี้ให้เห็นว่าการสร้างระบบช่วยเหลือที่เข้มแข็ง ส่งผลกระทบเชิงบวกต่อตัวเรียนอย่างเป็นรูปธรรม เช่น การจัดโปรแกรมการให้คำปรึกษาในชั้นเรียนที่สามารถช่วยพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาของนักเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ [11] รวมถึงการทำงานในรูปแบบทีมช่วยเหลือนักเรียน (Student Assistance Team) ที่ช่วยเพิ่มความมั่นใจและประสิทธิภาพของครูผู้สอนในการรับมือและดูแลนักเรียนกลุ่มเสี่ยง (At-risk Students) [12] ยิ่งไปกว่านั้น ในบริบทของความท้าทายในยุคศตวรรษที่ 21 ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจำเป็นต้องบูรณาการเข้ากับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ การนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้เพื่อส่งเสริมงานแนะแนวและให้คำปรึกษา ช่วยให้สถานศึกษาสามารถเชื่อมโยงและสร้างความร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ทั้งผู้ปกครองและชุมชนได้อย่างไร้รอยต่อ [13] ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาที่ยืนยันว่า การใช้ระบบติดตามผู้เรียน (Student Monitoring System) อย่างเป็นระบบนั้น เป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์และคุณภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนได้อย่างแท้จริง [14] ในการรับมือกับความท้าทายดังกล่าว การบูรณาการแนวคิดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนร่วมกับเทคโนโลยีสารสนเทศและฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) จึงทวีความสำคัญอย่างยิ่ง ทฤษฎีการบริหารจัดการข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ (Data-Driven Decision Making) ชี้ให้เห็นว่า การนำ Big Data มาใช้ในสถานศึกษาช่วยให้ผู้บริหารและครูสามารถวิเคราะห์พฤติกรรม แนวโน้มความเสี่ยง และปัจจัยแวดล้อมของผู้เรียนได้อย่างแม่นยำและเป็นระบบ การทบทวนงานวิจัยที่ผ่านมาในระดับมัธยมศึกษาพบว่า สถานศึกษาที่ประสบความสำเร็จในการดูแลผู้เรียนมักมีการใช้แพลตฟอร์มดิจิทัลเชื่อมโยงข้อมูลทั้ง 5 ด้านของการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเข้าด้วยกัน อย่างไรก็ตาม ยังพบช่องว่างทางงานวิจัยที่ระบุถึงปัญหาความไม่พร้อมของบุคลากรและระบบเครือข่ายในโรงเรียนขนาดกลาง ดังนั้น การวิจัยครั้งนี้จึงนำกรอบแนวคิดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 ประการ มาบูรณาการร่วมกับแนวคิดการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งเน้นการใช้สารสนเทศเพื่อวิเคราะห์หาแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการดูแลผู้เรียนอย่างยั่งยืน

โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ซึ่งเป็นองค์กรที่มีขนาดกลาง มีกระบวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วย 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล จะช่วยให้ครูที่ปรึกษามีข้อมูลที่สำคัญ ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในเรื่องต่าง ๆ ครูที่ปรึกษาจึงจำเป็นต้องมีข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับนักเรียนอย่างครอบคลุมจะช่วยให้เข้าใจนักเรียนมากขึ้น สามารถนำข้อมูลมาสังเคราะห์ วิเคราะห์เพื่อเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมพัฒนาหรือป้องกันแก้ไขปัญหานักเรียนได้อย่างเหมาะสม 2) การคัดกรองนักเรียน ตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง การจำแนก การแยก การแบ่งนักเรียน โดยใช้เครื่องมือที่หลากหลาย ตามด้านที่ต้องการคัดกรอง เช่น การคัดกรองนักเรียนด้านการเรียน ด้านเพศ ด้านเศรษฐกิจ เป็นต้น 3) การส่งเสริมและพัฒนา การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน เป็นการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนที่อยู่ในความดูแลของครูที่ปรึกษาได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ มีความภาคภูมิใจในตนเองในด้านต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยป้องกันมิให้นักเรียน ที่อยู่ในกลุ่มปกติกลายเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา และเป็นการส่งเสริมนักเรียนกลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา มีพฤติกรรมดีขึ้น 4) การป้องกันและแก้ไข การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ครูที่ปรึกษาสามารถจัดกิจกรรมต่าง ๆ โดยใช้เทคนิค วิธีการที่หลากหลายอย่างเหมาะสม ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา มีพฤติกรรมที่ดีขึ้น โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และมีการกำกับ ดูแล ติดตามจากครูที่ปรึกษาอย่างใกล้ชิด และการส่งต่อ การส่งต่อเป็นการช่วยเหลือนักเรียนในกรณีที่ครูที่ปรึกษาใช้เทคนิค วิธีการต่าง ๆ อย่างสุดความสามารถ แต่ปัญหาของนักเรียนยังไม่คลี่คลาย เกินความสามารถและหน้าที่ของครูที่ปรึกษา จึงจำเป็นต้องส่งต่อ ซึ่งการส่งต่อมี 2 แบบ คือ การส่งต่อภายใน และการส่งต่อภายนอก

จากสภาพความเป็นมา ความสำคัญ ดังกล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการศึกษางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 เพื่อนำผลการวิจัยไปส่งเสริมพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2
2. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา โดยใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสานทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษาสภาพและแนวทางการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ประชากร

ข้อมูลเชิงปริมาณ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนโรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 จำนวน 37 คน ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกศึกษาจากประชากรทั้งหมด เนื่องจากการมีขนาดประชากรที่เล็ก (37 คน) การเก็บข้อมูลทั้งหมดจะช่วยเพิ่มความน่าเชื่อถือทางสถิติและลดความคลาดเคลื่อนในการเป็นตัวแทนของกลุ่ม

ข้อมูลเชิงคุณภาพ

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำหรับการสัมภาษณ์ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง จากผู้บริหารและครูที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ และระดับการศึกษา มีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 สอบถามระดับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ ด้านการรู้จักนักเรียนรายบุคคล จำนวน 17 ข้อ ด้านการคัดกรองนักเรียน จำนวน 19 ข้อ ด้านการส่งเสริมและพัฒนา จำนวน 14 ข้อ ด้านการป้องกันและแก้ไข จำนวน 17 ข้อ และด้านการส่งต่อ จำนวน 17 ข้อ รวม 84 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎี แนวคิด เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลมาเป็นแนวคิดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2
2. นำข้อมูลมาวิเคราะห์เนื้อหา กำหนดแนวคิดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

3. สร้างแบบสอบถาม ตามแนวคิดในการวิจัย ใน 5 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการรู้จักนักเรียนรายบุคคล 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน 3) ด้านการส่งเสริมและพัฒนา 4) ด้านการป้องกันและแก้ไข และ 5) ด้านการส่งต่อ แล้วนำฉบับร่างเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบแก้ไข ปรับปรุงให้ถูกต้องเหมาะสม ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย
4. นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงของเนื้อหาของแต่ละข้อคำถาม แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC, Index of Objective Congruence) มีค่าเท่ากับ 1.00
5. ทำการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเป็นฉบับสมบูรณ์
6. นำแบบสอบถามที่มีการปรับปรุง แก้ไขสมบูรณ์แล้ว ไปทดลองใช้ (Try-Out) กับครูและบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้าฯ กทม. ที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 จำนวน 30 คน แล้วหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ด้านการรู้จักนักเรียนรายบุคคลได้ความเชื่อมั่น .896 ด้านการคัดกรองนักเรียนได้ความเชื่อมั่น .835 ด้านการส่งเสริมและพัฒนาได้ความเชื่อมั่น .885 ด้านการป้องกันและแก้ไขได้ความเชื่อมั่น .931 ด้านการส่งต่อได้ความเชื่อมั่น .860 และโดยรวมได้ความเชื่อมั่น .975
7. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพ ด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและความเชื่อมั่น ไปใช้กับครูและบุคลากรทางการศึกษา โรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 37 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมเครื่องมือ ในการวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ไปขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการโรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 เพื่อแจกแบบสอบถามให้แก่ครูผู้สอนโรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 จำนวน 37 คน เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยแจกแบบสอบถามด้วยตนเองจำนวน 37 ฉบับ เก็บคืนได้จำนวน 37 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

สถิติใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากระบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ครั้งนี้ ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปดังนี้

1. วิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ ประสบการณ์ทำงาน และตำแหน่ง โดยใช้ค่าความถี่และร้อยละ
2. วิเคราะห์ระดับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ใน 5 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการรู้จักนักเรียนรายบุคคล 2) ด้านการคัดกรองนักเรียน 3) ด้านการส่งเสริมและพัฒนา 4) ด้านการป้องกันและแก้ไข และ 5) ด้านการส่งต่อ โดยใช้ค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) มีเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้ [15]

ค่าเฉลี่ย	4.51 – 5.00	หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51 – 4.50	หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย	2.51 – 3.50	หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51 – 2.50	หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.50	หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 นำเสนอในรูปของค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยรวม 5 ด้าน

(N = 37)

การศึกษางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2		μ	σ	ระดับ	ลำดับ
1	ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	3.99	0.82	มาก	2
2	ด้านการคัดกรองนักเรียน	3.98	0.81	มาก	4
3	ด้านการส่งเสริมพัฒนา	3.96	0.80	มาก	5
4	ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	3.95	0.78	มาก	3
5	ด้านการส่งต่อ	4.02	0.84	มาก	1
รวม		3.98	0.51	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า การศึกษางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก ($\mu=3.98$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการส่งต่อ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu=4.02$) รองลงมา คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\mu=3.99$) ส่วนด้านการส่งเสริมพัฒนา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\mu=3.96$)

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 การดำเนินการพัฒนาางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

จากผลการวิจัยการพัฒนาางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย และมีวุฒิทางการศึกษาปริญญาตรี มากกว่าสูงกว่าปริญญาตรีโดยรวมผลการวิจัยทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการส่งต่อ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านการคัดกรองนักเรียน และด้านการส่งเสริมพัฒนา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด โดยมีรายละเอียดของผลการวิจัยในแต่ละด้าน ดังนี้

ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาได้กำหนดและกำกับติดตามให้ครูจัดทำและใช้ระเบียบสะสม (ปพ.8) ให้เป็นปัจจุบันและผู้บริหารสถานศึกษาให้การสนับสนุนให้ครูนำข้อมูลรายบุคคลของนักเรียนมาวิเคราะห์ เพื่อนำไปใช้ในการช่วยเหลือผู้เรียนอย่างเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ผู้บริหารสถานศึกษาได้ส่งเสริมให้ครูจัดเก็บข้อมูลด้านสุขภาพกายของนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบ ส่วนผู้บริหารสถานศึกษาให้การสนับสนุนการดำเนินงานด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาได้ส่งเสริมการปรับปรุงผลการคัดกรองรายบุคคลของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง และผู้บริหารสถานศึกษาได้นำผลการคัดกรองนักเรียนไปใช้ในการวางแผนเชิงป้องกันอย่างเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ผู้บริหารสถานศึกษาได้ส่งเสริมการจัดทำและใช้สารสนเทศรายบุคคลของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพและผู้บริหารสถานศึกษาได้นำผลการคัดกรองนักเรียนไปใช้ในการส่งเสริมนักเรียนอย่างต่อเนื่อง ส่วนผู้บริหารสถานศึกษาได้สนับสนุนการดำเนินงานในการคัดกรองและจำแนกนักเรียนกลุ่มมีปัญหาอย่างเป็นระบบ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ด้านการส่งเสริมและพัฒนา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาได้สนับสนุนให้ครูมีการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิตอย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ผู้บริหารสถานศึกษาได้ส่งเสริมให้ครูการจัดกิจกรรมพัฒนาศักยภาพระหว่างบุคคลของนักเรียนกลุ่มปกติอย่างต่อเนื่อง ส่วนผู้บริหารสถานศึกษาได้สนับสนุนให้ครูมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาความสมบูรณ์ทางจิตใจของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาได้กำกับและติดตามการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมนักเรียนอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ผู้บริหารสถานศึกษาได้สนับสนุนมาตรการยับยั้งไม่ให้พฤติกรรมเสี่ยงลุกลามได้อย่างทันท่วงที ส่วนผู้บริหารสถานศึกษาได้กำกับ ติดตาม และประเมินผลการช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ด้านการส่งต่อ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาประสานการส่งต่อนักเรียนไปยังนักสังคมสงเคราะห์อย่างเป็นขั้นตอนและผู้บริหารสถานศึกษากำกับให้มีการชี้แจงและสร้างความเข้าใจกับผู้ปกครองก่อนดำเนินการส่งต่ออย่างเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนการส่งต่อภายในไปยังครูแนะแนวอย่างต่อเนื่อง ส่วนผู้บริหารสถานศึกษากำหนดแนวทางการดำเนินการส่งนักเรียนไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

แนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 รวมทั้งสิ้น 84 แนวทาง ประกอบด้วย ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล จำนวน 7 แนวทาง ด้านการคัดกรองนักเรียน จำนวน 6 แนวทาง ด้านการส่งเสริมและพัฒนา จำนวน 6 แนวทาง ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญา จำนวน 7 แนวทาง และด้านการส่งต่อ จำนวน 7 แนวทาง โดยมีรายละเอียด แต่ละด้าน ดังนี้

ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

แนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ประกอบด้วย 7 แนวทาง คือ 1) จัดทำเอกสารรายบุคคล การใช้ฐานข้อมูล และการลงพื้นที่เยี่ยมบ้านเพื่อให้ได้ข้อมูลจริง 2) ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างครูที่ปรึกษา ผู้ปกครอง และชุมชนในการแลกเปลี่ยนข้อมูล 3) จัดสรรเวลา งบประมาณ และพัฒนาบุคลากรให้ตอบโจทย์การดูแลนักเรียนอย่างคุ้มค่า 4) จำแนกกลุ่มนักเรียนเพื่อจัดสรรทรัพยากรในการช่วยเหลือได้เหมาะสมตามความจำ

เป็น 5) จัดกิจกรรมส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน 6) มีการส่งเสริมให้ใช้ระบบสารสนเทศในการจัดเก็บและเป็นรากฐานระบบช่วยเหลือนักเรียน และ 7) การระดมทรัพยากรตามภาคีเครือข่าย

ด้านการคัดกรองนักเรียน

แนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ด้านการคัดกรองนักเรียน ประกอบด้วย 6 แนวทาง คือ 1) กำหนดให้ครูใช้การเยี่ยมบ้าน สัมภาษณ์ และแบบทดสอบเป็นเครื่องมือหลักในการเก็บข้อมูล 2) พัฒนารายชื่อข้อมูลเชื่อมโยงข้อมูลรายบุคคล และมีมาตรการรักษาความลับของข้อมูล 3) พัฒนาทักษะครูผ่านกิจกรรมโฮมรูมและการประชุมผู้ปกครองและส่งต่อผู้เชี่ยวชาญ 4) ส่งเสริมให้ครูมีการทดสอบทักษะพื้นฐาน (การอ่าน) และสังเกตพฤติกรรมเพื่อแยกกลุ่มช่วยเหลือนักเรียน 5) การบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมภายในสถานศึกษา ฝ่ายบริหารและฝ่ายปฏิบัติการต้องทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ และ 6) กำหนดมาตรการรักษาความลับของข้อมูลนักเรียนกลุ่มมีปัญหา

ด้านการส่งเสริมและพัฒนา

แนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ด้านการส่งเสริมและพัฒนา ประกอบด้วย 6 แนวทาง คือ 1) ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพและสนับสนุนเครื่องมือให้แก่ครู 2) กำหนดให้ครูที่ปรึกษามีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมจิตใจของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง 3) การติดตามผลและสร้างเครือข่ายสนับสนุนระหว่างผู้ปกครองกับครู 4) การบริหารจัดการเวลาและลดภาระงานครู คำนึงเวลาให้ครูได้ไปดูแล พูดคุย และให้คำปรึกษานักเรียนอย่างแท้จริง 5) ส่งเสริมให้ครูผลิตสื่อโซเชียลมีเดีย การประเมินผลผ่านเครื่องมือออนไลน์ ใช้สื่อผ่านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และ 6) ส่งเสริมบรรยากาศแบบมีส่วนร่วมระหว่างครู และนักเรียนเน้นกิจกรรม คุณธรรมและจริยธรรม

ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน

แนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ประกอบด้วย 7 แนวทาง คือ 1) กำหนดให้มีการนำผลประเมินมาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงระบบ หรือการปรับปรุงแผนงาน 2) กำหนดให้มีกลไกการประชุมร่วมและการนิเทศติดตามอย่างใกล้ชิด รวมถึงการนิเทศภายในและการลงพื้นที่ตรวจเยี่ยม 3) การประเมินโดยใช้ข้อมูลจากภาคีเครือข่าย (ผู้ปกครอง/ชุมชน) มีการใช้ข้อมูลย้อนกลับจากผู้ปกครอง ชุมชน หรือจากการเยี่ยมบ้าน มาประกอบการพิจารณาว่าพฤติกรรมและคุณภาพชีวิตของนักเรียนดีขึ้นจริงหรือไม่เมื่ออยู่นอกโรงเรียน 4) กำหนดให้มีการจัดกลุ่มเป้าหมายเพื่อติดตามอย่างเฉพาะเจาะจง 5) ยกระดับการดูแลนักเรียนให้เป็น เป้าหมายหลัก ของโรงเรียนอย่างเป็นทางการด้วยตัวชี้วัด 6) กำหนดให้ครูมีการติดตามนักเรียนที่เกินขีดความสามารถของโรงเรียนและถูกส่งต่อไปยังนักจิตวิทยาหรือแพทย์ และ 7) กำหนดให้ครูมีเครื่องมือประเมินผลที่เข้าถึงง่าย หรือนำเทคโนโลยีมาช่วยเพื่อลดภาระงาน

ด้านการส่งต่อ

แนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ด้านการส่งต่อ ประกอบด้วย 7 แนวทาง คือ 1) ส่งเสริมให้ครูสร้างเครือข่ายและระบบเชื่อมโยงกับหน่วยงานภายนอก 2) กำหนดให้ครูมีแนวปฏิบัติและกระบวนการทำงานที่ชัดเจน 3) การสร้างการมีส่วนร่วมและการทำงานร่วมกับผู้ปกครอง เน้นกระบวนการพูดคุย ทำความเข้าใจ สร้างข้อตกลง และวางแผนร่วมกันระหว่างโรงเรียนและครอบครัวก่อนทำการส่งต่อ 4) การติดตามผลและนำข้อมูลมาพัฒนาระบบ 5) ส่งเสริมให้ครูมีการบริหารจัดการอารมณ์และลดทัศนคติเชิงลบของนักเรียน 6) การบริหารจัดการข้อมูลสารสนเทศและความปลอดภัย และ 7) สนับสนุนให้ครูมีการใช้เครื่องมือประเมินความเสี่ยงได้ทันทีว่าระดับใดควรส่งต่อ ช่วยลดความสับสนและภาระของครูได้อย่างเป็นรูปธรรม

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยการศึกษางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนจันทน์หุ่นบำเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 โดยรวมผลการวิจัยทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการส่งต่อ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านการคัดกรองนักเรียน และด้านการส่งเสริมพัฒนา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ทั้งนี้เป็นเพราะว่าผู้บริหารสถานศึกษามีการกำหนดนโยบาย โครงสร้างการบริหารงาน และบุคลากรทางการศึกษาภายในสถานศึกษาให้มีความพร้อม ตระหนักถึงความสำคัญของการดูแลนักเรียนในยุคศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นยุคที่สภาพปัญหาภายในสังคมและเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมและจิตใจของนักเรียน

ในส่วนของการส่งต่อ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดนั้น เป็นผลสืบเนื่องมาจากที่ผู้บริหารสถานศึกษามีวิสัยทัศน์และตระหนักถึงความสำคัญกับการบริหารความเสี่ยง เพื่อพร้อมรับมือกับความซับซ้อนของปัญหานักเรียนในยุคศตวรรษที่ 21 โดยผู้บริหารได้มีการกำหนดนโยบาย โครงสร้างปฏิบัติงาน และแนวปฏิบัติที่จะเกิดขึ้นร่วมกันระหว่างทางครูและนักเรียนในการส่งต่อนักเรียนอย่างชัดเจน การวางระบบการปฏิบัติงานแบบนี้ช่วยให้ครูที่ปรึกษาทราบถึงปัญหา ขอบเขตความรับผิดชอบ และมีขั้นตอนการปฏิบัติที่ชัดเจนเมื่อพบเจอปัญหานักเรียนที่เกินขีดความสามารถที่จะดูแลได้ด้วยตัวเอง ตลอดจนมีการจัดสรรทรัพยากรและมอบหมายให้บุคลากรภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่น ครูแนะแนว ครูฝ่ายกิจการนักเรียน หรือทีมสหวิชาชีพภายในโรงเรียน เข้ามารับช่วงต่ออย่างเป็นระบบ ส่งผลทำให้กระบวนการภายในมีความคล่องตัวและสร้างความมั่นใจให้กับครูท่านอื่น ๆ สำหรับด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาตระหนักดีว่า กระบวนการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลนี้เป็นรากฐานสำคัญที่สุดของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้บริหารจึงมีการกำหนดนโยบายเชิงรุกที่ชัดเจนในการสนับสนุนให้ครูที่ปรึกษาเข้าถึงข้อมูลของนักเรียนได้อย่างรอบด้าน โดยมีการบริหารจัดการเวลาและจัดสรรงบประมาณอย่างเหมาะสม เช่น การสนับสนุนการจัดกิจกรรมโฮมรูม การลงพื้นที่เยี่ยมบ้านนักเรียนอย่างเป็นระบบ และลดภาระงานเอกสารที่ไม่จำเป็นของครูออก และเปิดโอกาสให้ครูที่ปรึกษามีเวลาในการสัมภาษณ์ สังเกต และทำความเข้าใจสภาพความเป็นอยู่ของนักเรียนอย่างแท้จริง ในส่วนของด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา พบว่า ผู้บริหารดำเนินการบริหารจัดการเชิงรุกโดยมุ่งเน้นไปในการสร้างภูมิคุ้มกันให้กับนักเรียน ควบคู่ไปกับการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพและภายในสังคมในโรงเรียนให้มีความปลอดภัยและเอื้อต่อการเรียนรู้ ผู้บริหารมีบทบาทสำคัญมากในการขับเคลื่อนนโยบายระดับสถานศึกษา เช่น การจัดโครงการรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด การให้ความรู้เรื่องภัยไซเบอร์ และการจัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะชีวิต เพื่อป้องกันความเสี่ยงของนักเรียนที่อาจจะเกิดขึ้นในโรงเรียน ตลอดจนมีการสนับสนุนระบบการสื่อสารที่เปิดกว้างระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง เพื่อเฝ้าระวังพฤติกรรมนักเรียนร่วมกัน ต่อเนื่องสำหรับ ด้านการคัดกรองนักเรียน พบว่า ผู้บริหารมีการกำหนดนโยบายและการปฏิบัติงานของครูที่ชัดเจน ส่งผลให้ครูที่ปรึกษาสามารถนำข้อมูลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมาวิเคราะห์ผลและจัดแบ่งกลุ่มผู้เรียนออกมาได้อย่างเป็นระบบ พร้อมด้วยผู้บริหารได้มีบทบาทในการสนับสนุนเครื่องมือคัดกรองที่เป็นระบบ เช่น แบบประเมินจุดแข็งและจุดอ่อน (SDQ) หรือแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) รวมทั้งมีการส่งเสริมการนำระบบสารสนเทศมาช่วยในการประมวลผลข้อมูล เพื่อลดความซับซ้อนและทำให้การคัดกรองมีความสะดวกและรวดเร็วแม่นยำยิ่งขึ้น ส่วนใน ด้านการส่งเสริมพัฒนา แม้จะมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดแต่ยังอยู่ในระดับมาก เนื่องจาก ผู้บริหารสถานศึกษามีนโยบายในการส่งเสริมศักยภาพของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง โดยได้กำหนดแผนงานและโครงการต่าง ๆ ที่สนับสนุนในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นระบบ เช่น กิจกรรมโฮมรูม กิจกรรมชุมนุม กิจกรรมแนะแนว ตลอดจนการส่งเสริมให้นักเรียนได้เข้าร่วมการแข่งขันทักษะทางวิชาการและวิชาชีพต่าง ๆ ผู้บริหารได้มีบทบาทในการจัดสรรงบประมาณและอำนวยความสะดวกทางด้านอาคารสถานที่ เปิดโอกาสให้นักเรียนทุกกลุ่มได้รับการพัฒนาทักษะชีวิตและศักยภาพของตนเองตามมาตรฐานการศึกษาของโรงเรียน จากปัจจัยทั้งหมดที่ได้กล่าวมาข้างต้นนี้แสดงให้เห็นถึงความพร้อมในด้านต่าง ๆ และการบริหารในรูปแบบที่หลากหลาย ส่งผลให้การดำเนินงานการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนจันทน์หุ่นบำเพ็ญ มีประสิทธิภาพและได้รับการยอมรับจากบุคลากรทุกภาคส่วน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิบัติ

จากผลการวิจัยพบว่า การพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนจันทร์หุ่นบำเพ็ญสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ด้านการรู้จักนักเรียนรายบุคคล ผู้บริหารควรส่งเสริมให้มีการนำเทคโนโลยีหรือแอปพลิเคชันมาใช้ในการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนรายบุคคล เพื่อความสะดวก รวดเร็ว และลดภาระงานเอกสารของครู มีการวางแผนการลงพื้นที่เยี่ยมบ้านนักเรียนอย่างเป็นระบบ อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง เพื่อให้ครูได้รับข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับสภาพครอบครัวและพฤติกรรมของนักเรียนเมื่ออยู่นอกโรงเรียน จัดสรรเวลาและงบประมาณสนับสนุนให้ครูที่ปรึกษาได้ทำกิจกรรมร่วมกับนักเรียน เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดี ซึ่งจะช่วยให้ครูรู้จักและเข้าใจตัวตนของนักเรียนได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น และส่งเสริมความร่วมมือระหว่างครู ผู้ปกครอง และชุมชนในการแลกเปลี่ยนข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่รอบด้านทั้งด้านสุขภาพกาย สุขภาพจิต และสภาพเศรษฐกิจ

2. ด้านการคัดกรองนักเรียนผู้บริหารควรสนับสนุนให้ครูใช้เครื่องมือที่ได้มาตรฐาน เช่น แบบประเมินจุดแข็งและจุดอ่อน (SDQ) หรือแบบประเมินฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ควบคู่ไปกับการสังเกตพฤติกรรมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พัฒนาแนวปฏิบัติในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการคัดกรองและจัดกลุ่มนักเรียนในรูปแบบออนไลน์ เพื่อให้สามารถติดตามและปรับปรุงผลการคัดกรองได้แบบเรียลไทม์ มีมาตรการรักษาความปลอดภัยของข้อมูลการคัดกรองอย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา เพื่อป้องกันผลกระทบทางจิตใจและรักษาสิทธิของนักเรียน และมีการประชุมคณะกรรมการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อร่วมกันพิจารณาผลการคัดกรองและวางแผนเชิงป้องกันร่วมกับผู้ปกครองหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง

3. ด้านการส่งเสริมพัฒนา ผู้บริหารสถานศึกษาควรสนับสนุนให้ครูนำเทคโนโลยีหรือแอปพลิเคชันมาใช้เป็นเครื่องมือในการติดตามความก้าวหน้าและการพัฒนาของนักเรียน เพื่อให้เห็นแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นรูปธรรมและลดภาระงานด้านเอกสาร พร้อม ออกแบบระบบให้ผู้ปกครองและชุมชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินและสะท้อนข้อมูลพฤติกรรมของนักเรียนเมื่ออยู่นอกสถานศึกษา เพื่อนำข้อมูลมาวางแผนจัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนได้อย่างรอบด้านและยั่งยืน

4. ด้านการคัดกรองนักเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาควรพัฒนาระบบการจัดเก็บข้อมูลนักเรียนรายบุคคลที่ครูทุกฝ่ายสามารถเข้าถึงและใช้งานร่วมกันได้แบบเรียลไทม์ โดยต้องกำหนดมาตรการรักษาความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลอย่างเคร่งครัด พร้อมส่งเสริมให้ครูใช้แบบประเมินทางจิตวิทยาหรือเครื่องมือคัดกรองออนไลน์ที่ได้มาตรฐาน เพื่อช่วยจำแนกกลุ่มนักเรียน (กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา) ได้อย่างรวดเร็วและแม่นยำยิ่งขึ้น

5. ด้านการป้องกันและแก้ไข้ปัญหา ผู้บริหารสถานศึกษาควรกำหนดแนวปฏิบัติในการสร้างบรรยากาศเชิงบวกและการรับฟังคำปรึกษาภายในโรงเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนกล้าที่จะเข้ามาปรึกษาปัญหาตั้งแต่เนิ่น ๆ ก่อนที่ปัญหาจะบานปลาย และปรับลดภาระงานที่ไม่จำเป็นหรืองานเอกสารซ้ำซ้อนของครูที่ปรึกษา เพื่อให้ครูมีเวลาคุณภาพในการสังเกต พูดคุยให้คำปรึกษา และสร้างความไว้วางใจกับนักเรียน ซึ่งเป็นกลไกการป้องกันปัญหาที่ทรงประสิทธิภาพที่สุด

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยในลักษณะการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมหรือการวิจัยและพัฒนาเพื่อนำแนวทางหรือรูปแบบการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ ไปทดลองปฏิบัติจริงในสถานศึกษา และทำการประเมินประสิทธิผล เพื่อปรับปรุงให้เป็นโมเดลต้นแบบที่เป็นรูปธรรม

2. ควรมีการศึกษาวิจัยที่มุ่งเน้นเฉพาะเจาะจงไปที่แนวทางการป้องกันและแก้ไข้ปัญหาอุบัติใหม่ที่เกิดผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของนักเรียนในปัจจุบัน

3. ควรมีการศึกษาวิจัยในหัวข้อเดียวกันนี้ แต่ขยายขอบเขตไปยังโรงเรียนอื่น ๆ ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 หรือกลุ่มโรงเรียนที่มีขนาดและบริบทแตกต่างกัน

องค์ความรู้ใหม่จากงานวิจัย

ผู้วิจัยได้นำเสนอความรู้ การศึกษางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนจันทรหุ่น บำเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 ดังนี้

ภาพที่ 1 แผนภาพแสดง แนวทางการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนจันทรหุ่น บำเพ็ญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2

ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการข้อมูลนักเรียนอย่างเป็นระบบ โดยส่งเสริมให้ครูจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนทั้งด้านการเรียน สุขภาพกาย สุขภาพจิต และสภาพครอบครัวอย่างครบถ้วน ผ่านเครื่องมือที่เหมาะสม เช่น ระเบียบสะสม การเยี่ยมบ้าน และการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง นอกจากนี้ ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูนำข้อมูลรายบุคคลของนักเรียนมาวิเคราะห์เพื่อใช้เป็นฐานในการวางแผนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งจัดสรรทรัพยากร เวลา และบุคลากรสนับสนุน เพื่อให้ การดำเนินงานด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง

ด้านการคัดกรองนักเรียน ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทในการกำหนดนโยบายและแนวทางการคัดกรองนักเรียนอย่างเป็นระบบ โดยสนับสนุนให้ครูใช้ข้อมูลสารสนเทศของนักเรียนมาวิเคราะห์เพื่อจำแนกนักเรียนออกเป็นกลุ่มต่าง ๆ ได้แก่ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา และกลุ่มความสามารถพิเศษ พร้อมทั้งส่งเสริมการใช้เครื่องมือการประเมินที่เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา รวมถึงสนับสนุนให้มีการประชุมปรึกษาหารือร่วมกันระหว่างครู ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาผลการคัดกรองและกำหนดแนวทางในการช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง

ด้านการส่งเสริมและพัฒนา ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนให้ครูจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของนักเรียนอย่างรอบด้าน ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา โดยส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมโฮมรูม กิจกรรมพัฒนาทักษะชีวิต กิจกรรมส่งเสริมวิชาการ และกิจกรรมพัฒนาศักยภาพระหว่างบุคคลของนักเรียน นอกจากนี้

ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนเห็นคุณค่าในตนเองและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่งเป็นทักษะสำคัญของผู้เรียนในยุคศตวรรษที่ 21

ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้มีระบบการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างเป็นระบบ โดยกำกับและติดตามการดำเนินงานของครูในการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหาอย่างใกล้ชิด รวมทั้งสนับสนุนการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม นอกจากนี้ ผู้บริหารส่งเสริมความร่วมมือระหว่างครู ผู้ปกครอง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมกันวางแผนแก้ไขปัญหาและติดตามพฤติกรรมของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนสนับสนุนการจัดทำแผนช่วยเหลือนักเรียนรายบุคคล เพื่อให้การช่วยเหลือเป็นไปอย่างเหมาะสมกับสภาพปัญหาของนักเรียนแต่ละคน

ด้านการส่งต่อ ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้มีระบบการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาไปยังผู้เชี่ยวชาญหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นขั้นตอนและชัดเจน โดยกำหนดแนวทางการส่งต่อทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เช่น การส่งต่อไปยังครูแนะแนว ฝ่ายปกครอง นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ หรือหน่วยงานด้านสาธารณสุข พร้อมทั้งประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองและหน่วยงานภายนอกอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ผู้บริหารกำกับให้มีการติดตามผลหลังการส่งต่อ เพื่อให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนดำเนินไปอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ

สรุป

จากการศึกษาแนวทางการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนจันทน์หุ่นบำเพ็ญสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 พบว่า การดำเนินงานโดยรวมผลการวิจัยทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการส่งต่อ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้มีระบบการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาไปยังผู้เชี่ยวชาญหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นขั้นตอนและชัดเจน โดยกำหนดแนวทางการส่งต่อทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เช่น การส่งต่อไปยังครูแนะแนว ฝ่ายปกครอง นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ หรือหน่วยงานด้านสาธารณสุข พร้อมทั้งประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองและหน่วยงานภายนอกอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ผู้บริหารกำกับให้มีการติดตามผลหลังการส่งต่อ เพื่อให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนดำเนินไปอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- [1] Ministry of Education. (2017). *Phaen kan sueksa haeng chat pho.so. 2560-2579* [National Education Plan 2017-2036]. Prikwan Graphic.
- [2] Supervising Unit. (2012). *Rabop dulae chuay luea nakrian nai rongrian sangkat krom saman sueksa* [Student support system in schools under the Department of General Education]. Karansana.
- [3] Ministry of Education. (2010). *Laksut kaen klang kan sueksa khan phuen than phutthasakkarat 2551* [The Basic Education Core Curriculum B.E. 2551 (A.D. 2008)]. Agricultural Co-operative Federation of Thailand Printing House.
- [4] Greenwood. (1965). *Management and Organizational Behaviour Theories*. United States: South-Western Pub. Co.
- [5] Hoy and Miskel. (2008). *Educational Administration Theory, Research and Practice*. New York: The McGraw-Hill Company, Inc.

- [6] S.P. Robbins. (1998). *Organisational Behavior, Concepts, Controversies and Applications*. United States: Prentice Hall.
- [7] Rensis Likert. (1967). *The human organization: Its management and value*. United States: McGraw-Hill.
- [8] Williams, Francis M. Jr. (2008). *Student assistance Programs (SAP) : An Organizational Theoretical for Healthy Youth*. Dissertation Abstracts International. 68(8) : unpagged. February.
- [9] G.V. Good. (1973). *dictionary of education*. New York: McGraw-Hill.
- [10] B Jesse. (1999). *Essentials of Psychological Testing*. New York: Harper & Row.
- [11] Leggett, E. S. (2004). *The impact of a classroom counseling program on the problem-solving skills of elementary school students*. University of North Texas.
- [12] Glazier, S. Y. (2004). *General Educators' Perceptions of At-risk Students and Self perceived Efficacy in Relationship to Participation in a Student Assistance Team Model*. Retrieved February 5, 2020
- [13] Sabella, R. A., & Dickson, J. (2003). *Using technology to promote your guidance and counseling program among stakeholders*. Professional School Counseling, 6(3), 206–213.
- [14] Walton, C. (2007). *The Effectiveness of Using a Student Monitoring System to Improve a School District's State Test Score*. Dissertation Abstracts International. 67(12): 108.
- [15] Boonchom Srisa-ard. (2017). *Kan wijai bueang ton* [Preliminary research] (10th ed., rev. ed.). Suwiriyan.